

הקומוץ את המנחה פרק שני מנחות יז.

כא ב ג ד מ"י פט"ו מל
פסויה לתי: א
ה מ"י פ"ד שם הלכה כ:
ב ו ז מ"י שם הלכה י:

שיטה מקובצת (המשך)
לבונה (למחר) שהקמיצה
[חשב להקטיר] הקטרה
דלבונה א וע"ד שהיה כבר
בכלי אמר קודם קמיצה:
ח"ח: ו ותקילא לו כבול:
ו היבת ולבונה נמחק:
ז היבת אתא נמחק:
ט דרששה אתא א נמחק:
י לאכול כחצי זית ולהקטיר
כחצי זית וקשה לתירוק
הקנטרסה הא תינה לאבי
אלא לר' ירמיה דמוקין משנה
דפ"ק כ"ר אליעזר מאי אימא
למיטר וי"ל יארי ממיני:
ה"ה דחיה דאמינא סתם
ואח"כ מתוקף הוא ואין
הלכה כסתם לכך הדר
וסתמיה ביה פרוקין אחר
המתוקף והמירק לא לאכול
ולאכול דבר שאין דרכו
לאכול כמטריפיה ומיהו קשה
הרשע דרשעיה דר' אליעזר
משום גזירה ובמפרא ספיק
ליה במקרא וצריך עיון. ח"ח:
ובתוס' אחרות פ"ה לא
נודא דהא אימא מ"ד
במבא דברי [אליעזר] אפי'
ברת מחייב ומקרא ליה פ"ה
ולפי זה לא שתיק האי עטמא
וי"ל דמי' לר"א אצטרך
דס"ד"א כיון דאמר ר"א
משבין מאכילת א"ר
למזבח ומאכילת מזבח
לאדם מהו דתימא נגזרו
לאכול כחצי זית ולהקטיר
כחצי זית אטא לאכול חצי
זית שריים וחצי זית קומץ.
ומיהו קשה הא תינה לאבי
דמוקין קשה דפ"ק כרבנן
וכו' ונראה לפרש משום
פליגתא דר"א אצטרך
למחר וישא שנינו ב"ב
ואגב דהני דבר שאין דרכו
לאכול משום פליגתא דר"א
גני מני כחצי זית:
י"א מאכילת אדם לאדם
מאכילת מזבח למזבח:
י"ב היבת להקטרה נמחק:
י"ג להקטיר לבונה למחר
והיבת לאחר זמן ליתא:
י"ד פיגל קומץ הוא סוף
דיבור ומי"ד לאו מתיר:
טו דאמר לעיל אינה:
טז דלבונה הי"מ והיבת דמי
נמחק: טז לר' יוסי דאמר
בריש: טז ולאכול והכי
פירושו: טז וזי מנייהו
אמטינן א הקטרה מפגלת
הקטרה אשוינן ופיגול:
טז לצרפה בחי' הסי':
טז קמיל לאכול:
טז דרששה: טז דרבו
לאכול למחר ולאכול דרבו
שדרכו לאכול כו פחות
מכבוד כשר לאכול כחצי זית
ולהקטיר כחצי זית כשר את
משנה ותיבה כו ולהקטיר
כחצי זית: טז היבת כגון
ליהא: טז היבת אכילת
ליהא: טז וי"ל דרששה:

הקומוץ את המנחה כו'. משום דבעי למתני ר"א פוסל ליטעריך
לגופיה לא ליטעריך דממתי' דפ"ק (לעיל י"ג) שמעינן
דקתי לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ
למקומו פסול חוץ לזמנו פיגול הא לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר
דבר שאין דרכו להקטיר כשר ליתא
למימר מדיוקא לא שמעינן כשר אלא
דלא הוה פיגול אצל פסול הוה דנסוק
פ"ק (גו"ש:): משמע דלפילו כשר
שמעינן מינה גזי האי דלייק דעמלא
דלאכול ולהקטיר כו' ועל כרחק מדיוקא
דחוק למקומו שמעינן דכשר:
שאין אכילה והקטרה מצטרפין.
בסוף פ"ק (ג"ז ס"ט): מוקין
לה ר' ירמיה כ"ר"א ואבי מוקי לה
מדאפקינהו רחמנא
בששין אכילה מינה מינה (א) דלית
מוצא לאדם אצל ביה (אכילת) אדם
לאכילת מוצא מנגן דדוניה דכ"י אמר
בסוקמץ וזוטא (לעיל דף טו). להם איקרי
מודה מודה לא איקרי להם ויש לומר
כ"ו דפפשי' דקלא קיימי שני האכילות
אזכר זכא מודה שלמי וקלא קשה
דמוה לא משנו רבנן מילי:
דלא

הקומוץ את המנחה כו'. משום דבעי למתני ר"א פוסל ליטעריך
לגופיה לא ליטעריך דממתי' דפ"ק (לעיל י"ג) שמעינן
דקתי לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ
למקומו פסול חוץ לזמנו פיגול הא לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר
דבר שאין דרכו להקטיר כשר ליתא
למימר מדיוקא לא שמעינן כשר אלא
דלא הוה פיגול אצל פסול הוה דנסוק
פ"ק (גו"ש:): משמע דלפילו כשר
שמעינן מינה גזי האי דלייק דעמלא
דלאכול ולהקטיר כו' ועל כרחק מדיוקא
דחוק למקומו שמעינן דכשר:
שאין אכילה והקטרה מצטרפין.
בסוף פ"ק (ג"ז ס"ט): מוקין
לה ר' ירמיה כ"ר"א ואבי מוקי לה
מדאפקינהו רחמנא
בששין אכילה מינה מינה (א) דלית
מוצא לאדם אצל ביה (אכילת) אדם
לאכילת מוצא מנגן דדוניה דכ"י אמר
בסוקמץ וזוטא (לעיל דף טו). להם איקרי
מודה מודה לא איקרי להם ויש לומר
כ"ו דפפשי' דקלא קיימי שני האכילות
אזכר זכא מודה שלמי וקלא קשה
דמוה לא משנו רבנן מילי:
דלא

הקומוץ את המנחה כו'. משום דבעי למתני ר"א פוסל ליטעריך
לגופיה לא ליטעריך דממתי' דפ"ק (לעיל י"ג) שמעינן
דקתי לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ
למקומו פסול חוץ לזמנו פיגול הא לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר
דבר שאין דרכו להקטיר כשר ליתא
למימר מדיוקא לא שמעינן כשר אלא
דלא הוה פיגול אצל פסול הוה דנסוק
פ"ק (גו"ש:): משמע דלפילו כשר
שמעינן מינה גזי האי דלייק דעמלא
דלאכול ולהקטיר כו' ועל כרחק מדיוקא
דחוק למקומו שמעינן דכשר:
שאין אכילה והקטרה מצטרפין.
בסוף פ"ק (ג"ז ס"ט): מוקין
לה ר' ירמיה כ"ר"א ואבי מוקי לה
מדאפקינהו רחמנא
בששין אכילה מינה מינה (א) דלית
מוצא לאדם אצל ביה (אכילת) אדם
לאכילת מוצא מנגן דדוניה דכ"י אמר
בסוקמץ וזוטא (לעיל דף טו). להם איקרי
מודה מודה לא איקרי להם ויש לומר
כ"ו דפפשי' דקלא קיימי שני האכילות
אזכר זכא מודה שלמי וקלא קשה
דמוה לא משנו רבנן מילי:
דלא

הקומוץ את המנחה כו'. משום דבעי למתני ר"א פוסל ליטעריך
לגופיה לא ליטעריך דממתי' דפ"ק (לעיל י"ג) שמעינן
דקתי לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ
למקומו פסול חוץ לזמנו פיגול הא לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר
דבר שאין דרכו להקטיר כשר ליתא
למימר מדיוקא לא שמעינן כשר אלא
דלא הוה פיגול אצל פסול הוה דנסוק
פ"ק (גו"ש:): משמע דלפילו כשר
שמעינן מינה גזי האי דלייק דעמלא
דלאכול ולהקטיר כו' ועל כרחק מדיוקא
דחוק למקומו שמעינן דכשר:
שאין אכילה והקטרה מצטרפין.
בסוף פ"ק (ג"ז ס"ט): מוקין
לה ר' ירמיה כ"ר"א ואבי מוקי לה
מדאפקינהו רחמנא
בששין אכילה מינה מינה (א) דלית
מוצא לאדם אצל ביה (אכילת) אדם
לאכילת מוצא מנגן דדוניה דכ"י אמר
בסוקמץ וזוטא (לעיל דף טו). להם איקרי
מודה מודה לא איקרי להם ויש לומר
כ"ו דפפשי' דקלא קיימי שני האכילות
אזכר זכא מודה שלמי וקלא קשה
דמוה לא משנו רבנן מילי:
דלא

חריפי דפומדיסא. מפרש צפ"ק דקנהדרין (דף י"ג): עיפה ואזמי
בני רחבה דפומדיסא: **הקטרה מפגלה** הקטרה. הקטיר קומץ
המותר. ולא הוה לשוטת את הכבש לאכול מתפירו למחר דמפרש
לקמן דהתם לא איקבעו צדח מנא
הכא איקבעו צדח מנא: מאי לאו
הקטרה דומיא. דקומץ ונותן ככלי:
מא **הכך** צין. חישב לאכול שירים
למחר צין חישב להקטיר לבונה
פיגול י"ד: **קומץ לאו מסיר** לבונה הוא.
וה דלמחר לעיל (דף י"ג): דלינה צביכז
מנחה: א"ל אביי. לרב מנשיא: עני
מרי. עניי דרוני: משמיה דרב.
כלומר אמרה רב סהדא להא מילתא
משמיה דרב: מ"ט. שניהם כשרין:
כחד דמו. מפגל להקטרה לבונה
וה"מ לר"מ ולרבנן אצל לר'
ואי דכריש פירקין אין מתיר מפגל
את המותר ולא מפגלה הקטרה קומץ
להקטרה לבונה: אצל לי. הטעימי
ולמדני: וקפילא לי. וקפולה לי כלומר
לבונה עלי: ה"ג **הקטיר קומץ** להקטיר
לבונה לאכול שירים ולא גכס' ולאכול.
וה פירושו הקטיר קומץ על מנת
להקטיר לבונה למחר וע"מ לאכול
שירים למחר: מאי קמ"ל. קא ס"ד
דמשום חלה מהטק מחשבות מפגלה
וה וחד מנייהו אשמעינן פיגול משום
מחשבת להקטיר לבונה למחר הוא ולא
משום לאכול שירים דאין מפגלין בחצי
ממיר: לימא **הקטיר קומץ** להקטיר לבונה.
ולא לימא לאכול שירים כיון דהיה
מחשבת לא מנייהו למה לי מחשבת?
(ב) צדי קמייתא ואי פיגול משום
לאכול שירים הוא דמפגלין בחצי מתיר
אצל להקטיר לבונה לא מנייהו למה
לי לצרפה (ב) כחדא(ט): ואי סרוייהו
קמ"ל. באו א"ש לאכול קמחר שלא
חישב אלא צלחת מהן: לימא **להקטיר**
לבונה ולאכול שירים. דמשמע תמי
מילי הקטיר קומץ להקטיר לבונה או
לאכול שירים למחר: (ב) דפשטא לה
מחשבת כבולה מנחה. ואע"ג דלא
מפגל צדחא מנייהו השתא דחשיב
צמרייהו מפגלה: הא מופגל פליגי.
דלבינן אין מפגלין בחצי מתיר:
ולימא. ליה רב יצחק למנא דלא
לשניה ולקומא דקמתי פיגול: ור"מ
היא. ואמאי שני מילתיה ותיקן ליה
פסול: **קא דברי הכל** אתניהו. לכן
איכא למימר דפסול אתניהו והא דמנא
פיגול משום דליתוף ליה פיגול צפסול:
ה"ו **דברי הכל** לא מיתלף ליה. הילכך אי
הוה אתניהו ה"ו לא הוה אמר דברי הכל:

חריפי דפומדיסא. מפרש צפ"ק דקנהדרין (דף י"ג): עיפה ואזמי
בני רחבה דפומדיסא: **הקטרה מפגלה** הקטרה. הקטיר קומץ
המותר. ולא הוה לשוטת את הכבש לאכול מתפירו למחר דמפרש
לקמן דהתם לא איקבעו צדח מנא
הכא איקבעו צדח מנא: מאי לאו
הקטרה דומיא. דקומץ ונותן ככלי:
מא **הכך** צין. חישב לאכול שירים
למחר צין חישב להקטיר לבונה
פיגול י"ד: **קומץ לאו מסיר** לבונה הוא.
וה דלמחר לעיל (דף י"ג): דלינה צביכז
מנחה: א"ל אביי. לרב מנשיא: עני
מרי. עניי דרוני: משמיה דרב.
כלומר אמרה רב סהדא להא מילתא
משמיה דרב: מ"ט. שניהם כשרין:
כחד דמו. מפגל להקטרה לבונה
וה"מ לר"מ ולרבנן אצל לר'
ואי דכריש פירקין אין מתיר מפגל
את המותר ולא מפגלה הקטרה קומץ
להקטרה לבונה: אצל לי. הטעימי
ולמדני: וקפילא לי. וקפולה לי כלומר
לבונה עלי: ה"ג **הקטיר קומץ** להקטיר
לבונה לאכול שירים ולא גכס' ולאכול.
וה פירושו הקטיר קומץ על מנת
להקטיר לבונה למחר וע"מ לאכול
שירים למחר: מאי קמ"ל. קא ס"ד
דמשום חלה מהטק מחשבות מפגלה
וה וחד מנייהו אשמעינן פיגול משום
מחשבת להקטיר לבונה למחר הוא ולא
משום לאכול שירים דאין מפגלין בחצי
ממיר: לימא **הקטיר קומץ** להקטיר לבונה.
ולא לימא לאכול שירים כיון דהיה
מחשבת לא מנייהו למה לי מחשבת?
(ב) צדי קמייתא ואי פיגול משום
לאכול שירים הוא דמפגלין בחצי מתיר
אצל להקטיר לבונה לא מנייהו למה
לי לצרפה (ב) כחדא(ט): ואי סרוייהו
קמ"ל. באו א"ש לאכול קמחר שלא
חישב אלא צלחת מהן: לימא **להקטיר**
לבונה ולאכול שירים. דמשמע תמי
מילי הקטיר קומץ להקטיר לבונה או
לאכול שירים למחר: (ב) דפשטא לה
מחשבת כבולה מנחה. ואע"ג דלא
מפגל צדחא מנייהו השתא דחשיב
צמרייהו מפגלה: הא מופגל פליגי.
דלבינן אין מפגלין בחצי מתיר:
ולימא. ליה רב יצחק למנא דלא
לשניה ולקומא דקמתי פיגול: ור"מ
היא. ואמאי שני מילתיה ותיקן ליה
פסול: **קא דברי הכל** אתניהו. לכן
איכא למימר דפסול אתניהו והא דמנא
פיגול משום דליתוף ליה פיגול צפסול:
ה"ו **דברי הכל** לא מיתלף ליה. הילכך אי
הוה אתניהו ה"ו לא הוה אמר דברי הכל:

חריפי דפומדיסא. מפרש צפ"ק דקנהדרין (דף י"ג): עיפה ואזמי
בני רחבה דפומדיסא: **הקטרה מפגלה** הקטרה. הקטיר קומץ
המותר. ולא הוה לשוטת את הכבש לאכול מתפירו למחר דמפרש
לקמן דהתם לא איקבעו צדח מנא
הכא איקבעו צדח מנא: מאי לאו
הקטרה דומיא. דקומץ ונותן ככלי:
מא **הכך** צין. חישב לאכול שירים
למחר צין חישב להקטיר לבונה
פיגול י"ד: **קומץ לאו מסיר** לבונה הוא.
וה דלמחר לעיל (דף י"ג): דלינה צביכז
מנחה: א"ל אביי. לרב מנשיא: עני
מרי. עניי דרוני: משמיה דרב.
כלומר אמרה רב סהדא להא מילתא
משמיה דרב: מ"ט. שניהם כשרין:
כחד דמו. מפגל להקטרה לבונה
וה"מ לר"מ ולרבנן אצל לר'
ואי דכריש פירקין אין מתיר מפגל
את המותר ולא מפגלה הקטרה קומץ
להקטרה לבונה: אצל לי. הטעימי
ולמדני: וקפילא לי. וקפולה לי כלומר
לבונה עלי: ה"ג **הקטיר קומץ** להקטיר
לבונה לאכול שירים ולא גכס' ולאכול.
וה פירושו הקטיר קומץ על מנת
להקטיר לבונה למחר וע"מ לאכול
שירים למחר: מאי קמ"ל. קא ס"ד
דמשום חלה מהטק מחשבות מפגלה
וה וחד מנייהו אשמעינן פיגול משום
מחשבת להקטיר לבונה למחר הוא ולא
משום לאכול שירים דאין מפגלין בחצי
ממיר: לימא **הקטיר קומץ** להקטיר לבונה.
ולא לימא לאכול שירים כיון דהיה
מחשבת לא מנייהו למה לי מחשבת?
(ב) צדי קמייתא ואי פיגול משום
לאכול שירים הוא דמפגלין בחצי מתיר
אצל להקטיר לבונה לא מנייהו למה
לי לצרפה (ב) כחדא(ט): ואי סרוייהו
קמ"ל. באו א"ש לאכול קמחר שלא
חישב אלא צלחת מהן: לימא **להקטיר**
לבונה ולאכול שירים. דמשמע תמי
מילי הקטיר קומץ להקטיר לבונה או
לאכול שירים למחר: (ב) דפשטא לה
מחשבת כבולה מנחה. ואע"ג דלא
מפגל צדחא מנייהו השתא דחשיב
צמרייהו מפגלה: הא מופגל פליגי.
דלבינן אין מפגלין בחצי מתיר:
ולימא. ליה רב יצחק למנא דלא
לשניה ולקומא דקמתי פיגול: ור"מ
היא. ואמאי שני מילתיה ותיקן ליה
פסול: **קא דברי הכל** אתניהו. לכן
איכא למימר דפסול אתניהו והא דמנא
פיגול משום דליתוף ליה פיגול צפסול:
ה"ו **דברי הכל** לא מיתלף ליה. הילכך אי
הוה אתניהו ה"ו לא הוה אמר דברי הכל:

חריפי דפומדיסא. מפרש צפ"ק דקנהדרין (דף י"ג): עיפה ואזמי
בני רחבה דפומדיסא: **הקטרה מפגלה** הקטרה. הקטיר קומץ
המותר. ולא הוה לשוטת את הכבש לאכול מתפירו למחר דמפרש
לקמן דהתם לא איקבעו צדח מנא
הכא איקבעו צדח מנא: מאי לאו
הקטרה דומיא. דקומץ ונותן ככלי:
מא **הכך** צין. חישב לאכול שירים
למחר צין חישב להקטיר לבונה
פיגול י"ד: **קומץ לאו מסיר** לבונה הוא.
וה דלמחר לעיל (דף י"ג): דלינה צביכז
מנחה: א"ל אביי. לרב מנשיא: עני
מרי. עניי דרוני: משמיה דרב.
כלומר אמרה רב סהדא להא מילתא
משמיה דרב: מ"ט. שניהם כשרין:
כחד דמו. מפגל להקטרה לבונה
וה"מ לר"מ ולרבנן אצל לר'
ואי דכריש פירקין אין מתיר מפגל
את המותר ולא מפגלה הקטרה קומץ
להקטרה לבונה: אצל לי. הטעימי
ולמדני: וקפילא לי. וקפולה לי כלומר
לבונה עלי: ה"ג **הקטיר קומץ** להקטיר
לבונה לאכול שירים ולא גכס' ולאכול.
וה פירושו הקטיר קומץ על מנת
להקטיר לבונה למחר וע"מ לאכול
שירים למחר: מאי קמ"ל. קא ס"ד
דמשום חלה מהטק מחשבות מפגלה
וה וחד מנייהו אשמעינן פיגול משום
מחשבת להקטיר לבונה למחר הוא ולא
משום לאכול שירים דאין מפגלין בחצי
ממיר: לימא **הקטיר קומץ** להקטיר לבונה.
ולא לימא לאכול שירים כיון דהיה
מחשבת לא מנייהו למה לי מחשבת?
(ב) צדי קמייתא ואי פיגול משום
לאכול שירים הוא דמפגלין בחצי מתיר
אצל להקטיר לבונה לא מנייהו למה
לי לצרפה (ב) כחדא(ט): ואי סרוייהו
קמ"ל. באו א"ש לאכול קמחר שלא
חישב אלא צלחת מהן: לימא **להקטיר**
לבונה ולאכול שירים. דמשמע תמי
מילי הקטיר קומץ להקטיר לבונה או
לאכול שירים למחר: (ב) דפשטא לה
מחשבת כבולה מנחה. ואע"ג דלא
מפגל צדחא מנייהו השתא דחשיב
צמרייהו מפגלה: הא מופגל פליגי.
דלבינן אין מפגלין בחצי מתיר:
ולימא. ליה רב יצחק למנא דלא
לשניה ולקומא דקמתי פיגול: ור"מ
היא. ואמאי שני מילתיה ותיקן ליה
פסול: **קא דברי הכל** אתניהו. לכן
איכא למימר דפסול אתניהו והא דמנא
פיגול משום דליתוף ליה פיגול צפסול:
ה"ו **דברי הכל** לא מיתלף ליה. הילכך אי
הוה אתניהו ה"ו לא הוה אמר דברי הכל:

חריפי דפומדיסא. מפרש צפ"ק דקנהדרין (דף י"ג): עיפה ואזמי
בני רחבה דפומדיסא: **הקטרה מפגלה** הקטרה. הקטיר קומץ
המותר. ולא הוה לשוטת את הכבש לאכול מתפירו למחר דמפרש
לקמן דהתם לא איקבעו צדח מנא
הכא איקבעו צדח מנא: מאי לאו
הקטרה דומיא. דקומץ ונותן ככלי:
מא **הכך** צין. חישב לאכול שירים
למחר צין חישב להקטיר לבונה
פיגול י"ד: **קומץ לאו מסיר** לבונה הוא.
וה דלמחר לעיל (דף י"ג): דלינה צביכז
מנחה: א"ל אביי. לרב מנשיא: עני
מרי. עניי דרוני: משמיה דרב.
כלומר אמרה רב סהדא להא מילתא
משמיה דרב: מ"ט. שניהם כשרין:
כחד דמו. מפגל להקטרה לבונה
וה"מ לר"מ ולרבנן אצל לר'
ואי דכריש פירקין אין מתיר מפגל
את המותר ולא מפגלה הקטרה קומץ
להקטרה לבונה: אצל לי. הטעימי
ולמדני: וקפילא לי. וקפולה לי כלומר
לבונה עלי: ה"ג **הקטיר קומץ** להקטיר
לבונה לאכול שירים ולא גכס' ולאכול.
וה פירושו הקטיר קומץ על מנת
להקטיר לבונה למחר וע"מ לאכול
שירים למחר: מאי קמ"ל. קא ס"ד
דמשום חלה מהטק מחשבות מפגלה
וה וחד מנייהו אשמעינן פיגול משום
מחשבת להקטיר לבונה למחר הוא ולא
משום לאכול שירים דאין מפגלין בחצי
ממיר: לימא **הקטיר קומץ** להקטיר לבונה.
ולא לימא לאכול שירים כיון דהיה
מחשבת לא מנייהו למה לי מחשבת?
(ב) צדי קמייתא ואי פיגול משום
לאכול שירים הוא דמפגלין בחצי מתיר
אצל להקטיר לבונה לא מנייהו למה
לי לצרפה (ב) כחדא(ט): ואי סרוייהו
קמ"ל. באו א"ש לאכול קמחר שלא
חישב אלא צלחת מהן: לימא **להקטיר**
לבונה ולאכול שירים. דמשמע תמי
מילי הקטיר קומץ להקטיר לבונה או
לאכול שירים למחר: (ב) דפשטא לה
מחשבת כבולה מנחה. ואע"ג דלא
מפגל צדחא מנייהו השתא דחשיב
צמרייהו מפגלה: הא מופגל פליגי.
דלבינן אין מפגלין בחצי מתיר:
ולימא. ליה רב יצחק למנא דלא
לשניה ולקומא דקמתי פיגול: ור"מ
היא. ואמאי שני מילתיה ותיקן ליה
פסול: **קא דברי הכל** אתניהו. לכן
איכא למימר דפסול אתניהו והא דמנא
פיגול משום דליתוף ליה פיגול צפסול:
ה"ו **דברי הכל** לא מיתלף ליה. הילכך אי
הוה אתניהו ה"ו לא הוה אמר דברי הכל:

תורה אור השלם

1. ואם הובל יאכל מבושר
ובשר שליוויו ביום השלישי
לא יצדק המקריב ואלא לא
יחשב לו פגול יהיה והקטש
האכלת ממנו ענה השם:
ויקרא ז' י"ח

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה למה וכו'
משמע זו כשרי:

מוסף רש"י

כל הקומץ ונותן בכלי
הדמיון והמקטיר וכו'.
הוא קומץ ללא כל מוסף
או מקטיר ע"מ לאכול דבר
שדרכו לאכול כגון שירים
וכו' (רש"י י"ג). עני מרי.
עני מרי (מזמן אפ"ה ח"ח).
סליק פ"ק הקומץ את
המנחה

הקומץ את המנחה
לאכול דבר שאין דרכו
לאכול. חוץ למקומו או
חוץ לזמנו (וחיים ה"ה).
שאין אכילה והקטרה
מצטרפין. לנפול דהתם
לעל שיעורא והכא לעל
שיעורא (טו) כהן בשתי
אכילות הכתוב מדבר.
שמעשת שמים פוסלת דא'
לקמן מחשבת מוקי ליה מנא
ולא חלוט ביום ששלישי (טו)
הכא. אחד אכילת אדם
וכו'. דלא שגא חישב לאכול
למחר ל"ש חישב להקטיר
למחר (למחר מנול (טו)).

שיטה מקובצת

(ב) דחיישב ביה: (ב) אף אגן
נמי תנינא. לא הוי ממש כמו
ההוא דלעיל דר"ב הקטרה
לאכול לא מתוקף אלא כר"מ
דאמר מפגלין מתיר
ולא מיימי תנינא אלא
למקור מתיב דלקמיה דאמרי
דאפי' לר"מ אין הקטרה
מפגלה הקטרה. ח"ח: (א) אף
הקטרה בין לאכול בין
להקטיר. ע"כ לא אתא כ"ר
יוסי דלר' יוסי אין מתיר
מפגל את המתיר. ח"ח:
(ד) יצחק בר אבא: (ט) אבל
הוא איקבעו בחד מנא כו'
משמע דלרבנן דאמרי אין
הקטרה מפגלת הקטרה לא
כשריה ליה האי עטמא
ותימה דלעיל קאמרי רבנן
דפילווי הכי דלרבי יוסי בריש
פרקין (דף ג' ע"ב) וע"ל
הדימוי דקא מקטיר להקטיר

(א) נראה דל"ל צענת הקמילה
חישב להקטיר לזמנו למחר
ועיניו היו כגלי חלל קודם
קמילה.

(א) נראה דל"ל צענת הקמילה
חישב להקטיר לזמנו למחר
ועיניו היו כגלי חלל קודם
קמילה.